

ادعای یک مقام ارشد وزارت خارجه درباره مذاکرات وین#۴۷؛ ایسنا نام این مقام را فاش نکرده است

یک مقام ارشد وزارت امور خارجه روز یکشنبه در یک جلسه پرسش و پاسخ، به سؤالاتی در خصوص آخرین وضعیت گفت‌وگوها، مواضع کشورمان در مذاکرات و چشم‌انداز احیای برجام پاسخ گفت.

به گزارش سایت خبری پرسون، وی در این گفت‌وگوی یک ساعته با تأکید بر اینکه ایران جدیت و حسن نیت خود را ثابت کرده است، تصریح کرد که اکنون این ایالات متحده است که باید تصمیم سخت خود را اتخاذ کرده و از ادامه سیاست شکست‌خورده فشار حداکثری دست بردارد.

به گفته این مقام ارشد وزارت امور خارجه، در صورتی که مذاکرات خواسته‌های جمهوری اسلامی ایران را که مبتنی بر مواضع قطعی نظام است، تأمین کند، ایران حاضر است اجرای کامل تعهدات خود در برجام را از سر بگیرد.

مقام ارشد وزارت امور خارجه با اشاره به اینکه اجازه داده نخواهد شد که مذاکرات فرسایشی شده یا درگیر تعجیل شود، گفت مذاکرات تا زمانی که احساس شود طرف مقابل جدیت دارد و خواهان رسیدن به راه حل است، ادامه می‌یابد.

متن کامل این گفت‌وگو بدین شرح است:

* لطفا در خصوص آخرین وضعیت گفت‌وگوها، پیشرفت‌های حاصل‌شده و چالش‌های پیش رو توضیح بفرمایید.

ما الان کم و بیش از یک مرحله سخت مذاکره در خصوص مفاهیم گذر کرده‌ایم و به مرحله‌ای به همان اندازه دشوار، یعنی مرحله مذاکره در خصوص متن رسیده‌ایم. البته در خصوص مفاهیم هم هنوز بعضاً موضوعات حل‌نشده‌ای باقی مانده است. لذا الان هم مذاکرات مفهومی در خصوص بعضی از مسائل حل نشده جریان دارد و هم مذاکرات نگارشی در خصوص مسائلی که یک اتفاق نظر کلی در خصوصشان هست و باید در مورد نگارش آن‌ها بحث شده و در جمله‌بندی‌ها دقت صورت گیرد. هر دو بخش اکنون در مراحل زمانبری هستند که آهسته پیش می‌روند. الان در زمینه موضوعات مورد اختلاف در مسیری هستیم که هم آمریکایی‌ها می‌دانند باید چه کنند و هم ما می‌دانیم که باید چه کرد، اما هنوز در مسائلی اختلاف نظر داریم.

از نظر ما این آمریکاست که باید تصمیم خودش را بگیرد و به رویکرد تحریمی خودش علیه ایران خاتمه دهد. این آن‌ها هستند که باید تصمیم سخت را بگیرند. ما تصمیم سخت خود را زمانی گرفتیم که وقتی ترامپ از توافق خارج شد، در این توافق ماندیم. تصمیم سخت ما آن بود. ما تصمیم سخت خود را زمانی گرفتیم که برای یک سال بعد از خروج آمریکا، به اجرای کامل تعهدات خود ادامه دادیم. ما تصمیم خود را زمانی گرفتیم که کاهش اجرای تعهدات خود را به صورت مرحله به مرحله و حساب‌شده اجرا کردیم تا دیپلماسی حفظ شود. این‌ها تصمیمات سختی بودند که ما گرفتیم. الان هم تصمیم خودمان را گرفته‌ایم. ایران اگر خواسته‌هایش تأمین شود، به اجرای کامل برجام بازمی‌گردد. بیش از این، چیزی برای تصمیم‌گیری در سمت ما نیست. این آن‌ها هستند که باید تصمیم بگیرند که از تحریم‌ها دل بکنند و این اعتیاد مفرط به تحریم کردن دیگران و استفاده از تحریم به عنوان ابزار دیپلماسی را کنار بگذارند. این همان تفکر ترامپی است. تقریباً ۵ ماه است که این‌ها در کاخ سفید هستند و هنوز سیاست فشار حداکثری را رها نکرده‌اند و هنوز ابزارهای فشار حداکثری دارد کار می‌کند. این نشان می‌دهد که هنوز تصمیم سخت خودشان را نگرفته‌اند تا نگاه به دیپلماسی از زاویه تحریم‌ها کنار بگذارند. این بزرگترین چالش پیش روی ماست. آمریکایی‌ها باید تصمیم خودشان را بگیرند.

تمام تحریم‌هایی که ترامپ وضع کرده، برای کشتن برجام و به امید یک توافق بهتر بوده است. بنابراین همه آن‌ها در راستای برجام ارزیابی می‌شوند و به نوعی مرتبط با برجام هستند.

جمهوری اسلامی ایران معتقد است که همه تحریم‌ها باید برداشته شوند و این امر با بازگشت به برجام هیچ تناقضی ندارد، چرا که همه تحریم‌هایی که الان علیه جمهوری اسلامی ایران وجود دارد، تحریم‌هایی هستند که به خاطر نابودی برجام و با هدف به اصطلاح رسیدن به یک توافق بهتر وضع شده‌اند. بنابراین آمریکا باید از همه این‌ها بگذرد.

* در حالی که خواسته ایران رفع تحریم‌ها و بازگشت آمریکا به تعهداتش است، اساساً دلیل مذاکره چیست و بر سر چه چیز مذاکره می‌شود؟

یک بخش بزرگی از پاسخ به این سؤال به عملکرد تیم ترامپ بازمی‌گردد. یعنی آن دولت آگاهانه و با برنامه‌ریزی و با کمک گرفتن از اندیشکده‌های مختلف ضدایرانی، تمام تلاش خود را کرد تا مسیر بازگشت آتی به برجام را مین‌گذاری کند و این را همان زمان هم مطرح می‌کردند که این تحریم‌های جدید و شناسه‌گذاری‌های جدید به این منظور انجام می‌شود که مسیر بازگشت یک دولت دموکرات احتمالی در آینده را با مشکل مواجه کنند.

بالأخره قوانین داخلی آمریکا یک پیچیدگی‌هایی دارد که البته این از نظر ما مشکل خود آن‌هاست، اما به هر حال این روند پیچیده‌تر کردن تحریم‌ها، به هم گره زدن تحریم‌ها، آشفته کردن این بازار، استفاده از انواع و اقسام شناسه‌های جدید و بی‌ربط و تحریم‌های متعدد و متکثر باعث شده است که به هر حال یک مشکلاتی به وجود بیاید که نیازمند آن است که به آن‌ها پرداخته شود. یعنی از نظر آنان، بیان اینکه آمریکا به برجام بازگردد، در حرف

ممکن است ساده باشد، اما مشکلات جدیدی که ترامپ ایجاد کرده موجب شده تا این کار همراه با پیچیدگی هایی باشد.

یعنی اینکه آمریکا صرفا به برجام بازگشته و میراث ترامپ را پابرجای بگذارد برای ما قابل پذیرش نیست. کاری که در دوره ترامپ انجام گرفت این بود که بسیاری از تحریم‌ها به بهانه ظاهرا غیرمرتبط با برجام وضع شدند، اما ما معتقدیم که این تحریم‌ها اتفاقا کاملا مرتبط با برجام بوده و بر روی تعهدات برجامی آمریکا تأثیرگذار است و اگر آمریکا در برجام می‌بود، نمی‌بایست و نمی‌توانست این اقدامات را انجام دهد و اتفاقا خواسته ما این است که همه این‌ها مورد رسیدگی قرار گرفته و حل شوند. بنابراین یک بازگشت ساده به آنچه که در برجام نوشته شده، اگر به معنی نادیده گرفتن میراث ترامپ باشد، از نظر ما نه درست است و نه برجامی است. در این صورت اگر قرار به حل این مسائل باشد، موضوع با پیچیدگی روبرو می‌شود، یعنی شفاف کردن آب گل آلودی که ترامپ درست کرده است کار سخت، پیچیده و زمان‌بری است.

ضمن اینکه همین بحث در رابطه با برنامه هسته‌ای ایران هم وجود دارد، یعنی برنامه هسته‌ای ایران هم در طول دو سال گذشته که ایران شروع به اجرای گام‌های جبرانی و کاهش اجرای تعهدات خودش کرد، به هر حال یک سری تحولات کمی و کیفی را شاهد بوده است و وضعیت دقیقا مثل سال ۲۰۱۵ نیست. باید یک سری تنظیماتی صورت بگیرد. یک سری اقدامات در صحنه عملی انجام گرفته که باید در مورد آن‌ها تصمیم‌گیری شود. یک سری پیشرفت‌ها و دستاوردهای علمی به دست آمده است، یک سری مسیرهایی که پیش از آن بسته بوده، الان باز شده است و این‌ها چیزهایی است که مسئله بازگشت به تعهدات در برجام را پیچیده کرده است.

بنابراین، نیت بازگشت به برجام است، ولی این یک مسیر آسانی نیست و یک مسیر سنگلاخی است و باید مین‌هایی که دیگران گذاشته‌اند را خنثی کرد و بعد چاله‌های ایجاد شده را پر کرد و این مسیر را هموار کرد و این کاری است که اکنون در مذاکرات در حال انجام است تا این اراده‌ای که دو طرف دارند، در صحنه عمل کاملا مشخص، تعریف و به اصطلاح عینی شده و مشخص شود که معنی دقیق آن چیست.

از طرف دیگر نباید فراموش کرد که برجام دشمنانی دارد که بیکار ننشسته‌اند. این دشمنان هم در آمریکا هستند و بالاخره آن تفکری که زمان ترامپ بود هنوز وجود دارد و تقریبا نصف کنگره هم دست آن‌هاست و بخشی از رسانه‌های آمریکایی هم دارند به شدت به مذاکرات حمله می‌کنند. این دشمنان در منطقه هم هستند، به طور مشخص، رژیم صهیونیستی ظرف چند روز گذشته به شدت فعال شده و رفت و آمدهای خودش را به واشنگتن و پایتخت‌های اروپایی افزایش داده و خیلی علنی دارد از خطر بازگشت آمریکا به برجام صحبت می‌کند و رفع تحریم‌ها از ایران را یک خطر بزرگ برای خودشان می‌دانند و در موردش صحبت می‌کنند.

* یک شائبه‌ای که در کشور مطرح شده، این است که گفت‌وگوها در وین انگیزه‌های انتخاباتی دارد. آیا واقعا گفت‌وگوها در وین متأثر از انتخابات و مسائل سیاسی داخلی در ایران است؟

به هیچ وجه. برجام یک موضوع ملی است، یک موضوع کلان سیاست خارجی است که در چارچوب سیاست‌های کلان جمهوری اسلامی تصمیم‌گیری می‌شود و در خصوص این مذاکرات هم سیاست‌های کلان نظام مشخص است که از سوی مقام معظم رهبری به عنوان مواضع قطعی نظام اعلام شده است و لذا هیأت مذاکره‌کننده بدون توجه به آنچه در صحنه انتخابات و فضای داخلی می‌گذرد، فقط در راستای تأمین مواضع قطعی نظام حرکت می‌کند و هر دولتی که باشد، باید این سیاست‌ها و مواضع قطعی نظام را پیگیری کند. بنابراین مذاکرات هیچ ارتباطی به انتخابات در ایران ندارد و مسیر خودش را طی می‌کند. ما به خاطر انتخابات نه حرکت خود را تند و نه کند می‌کنیم و صرفا منافع مردم را در نظر می‌گیریم و مواضع قطعی نظام را دنبال می‌کنیم. اگر و هر زمان مواضع قطعی نظام تأمین شد، توافق می‌کنیم. اگر فردا تأمین شود، فردا توافق می‌کنیم، و اگر دو ماه دیگر تأمین شود، آن زمان توافق می‌کنیم و مسائل داخلی ایران هیچ تأثیری بر این امر ندارد.

ضمنا باید توجه داشت که جریان مذاکرات به طور مرتب برای نهادهای تصمیم‌گیر و مقامات عالی نظام ارسال می‌شود و تصمیم‌گیری‌ها در تهران صورت می‌گیرد و تیم مذاکره‌کننده صرفا مجری دستورات است.

* در روزهای گذشته ایران از سوی آمریکا متهم شده است که با موضوعی غیرواقع‌بینانه به مذاکرات آمده و کمتر از برجام امتیاز می‌دهد و بیشتر از برجام امتیاز می‌خواهد. پاسخ شما چیست؟

بر خلاف آنچه گفته شده، خواسته‌های ایران کاملا واقع‌بینانه است و بر اساس شرایط واقعی در صحنه میدانی مطرح شده است. آن‌هایی که می‌گویند خواسته‌های ایران غیرواقع‌بینانه است، فراموش کرده‌اند که در چهار سال گذشته این ایران بوده است که برجام را حفظ کرده است و در شرایطی که آمریکا تمام تلاش خود را کرد تا تیشه به ریشه برجام بزند و آن را از بین ببرد و اروپایی‌ها هم در عمل به قول‌های خودشان ناتوان ماندند، این ایران بود که با صبر، مقاومت و پایداری خود در برابر تحریم‌ها، توانست برجام را حفظ کند. بنابراین کسی نمی‌تواند در نیت و جدی بودن ایران برای از سرگیری اجرای کامل برخی تعهداتش در برجام تردید کند. نسبت به نیت دیگران تردید هست، اما نسبت به نیت ایران تردیدی وجود ندارد و ایران خواسته‌هایی کاملا واقع‌بینانه در چارچوب حقوق خودش تحت برجام مطرح کرده است.

علاوه بر این، یک مسئله فنی نیز وجود دارد و آن اینکه نگاه ما این است که هرآنچه که ایران اکنون می‌خواهد واقعا برجامی است، یعنی ایران نه چیزی فراتر از برجام می‌خواهد و نه حاضر است چیزی فراتر از برجام واگذار کند، اما ممکن است یک چیزهایی از نظر آن‌ها به برجام ارتباط نداشته باشد، اما از نظر ما کاملا مرتبط با برجام است، مانند بعضا اسامی و عناوین یا شناسه‌هایی که در قوانین داخلی آمریکا مطرح است. حقوق ما مشخص است، تعهدات آمریکا هم طبق برجام مشخص است. اینکه در دولت ترامپ ممکن است اسامی و عناوین متفاوتی استفاده شده باشد، این مسئله ما نیست. از نظر ما هر آنچه که ما داریم مطالبه می‌کنیم، اتفاقا کاملا منطبق با برجام است. ما هیچ چیزی فراتر از برجام نخواستیم و نمی‌خواهیم. از آن طرف در حوزه هسته‌ای هم حاضر نیستیم هیچ چیز فراتر از برجام بدهیم. اما پیچیدگی مذاکرات تا حدی در اینجا است که ممکن است نظرات دو طرف در

خصوص اینکه چه چیز با برجام مرتبط و چه چیز با برجام مرتبط نیست، از منظر کارشناسی و تخصصی با هم اختلاف داشته باشد که روی همین‌ها در حال بحث و کار هستیم. آنچه مهم است، این است که ما هیچ چیز فراتر از برجام نمی‌خواهیم و آنچه اکنون مطالبه می‌کنیم، کاملاً منطبق با برجام و حقوق ما در برجام است. ما استدلالات خوب و محکمی داریم که آنچه می‌خواهیم، کاملاً منطبق با متن و منطوق برجام است.

ضمناً در مذاکرات باید توجه شود که چه کسی متخلف و چه کسی قربانی است. یعنی باید توجه داشت که در ماجرای برجام و وضعیتی که اکنون در آن قرار داریم، طرف خلافکار، آمریکا است. آن‌ها بودند که با خروج خود و اقدامات خود کار را به اینجا رساندند. جمهوری اسلامی ایران حسن نیت خود را ثابت کرده است. بنابراین، باید تدابیری اندیشیده شود که اطمینان حاصل شود این خلافکار دیگر اقدام خلاف خود را تکرار نکند و این برای جمهوری اسلامی ایران بحث مهمی است. این از خواسته‌های جدی ماست که باید به آن پرداخته شود.

سوال) در صحبت‌های مقام‌های آمریکایی می‌شنویم که قصد دارند از این توافق به عنوان زیربنایی برای یک توافق طولانی‌تر و گسترده‌تر که شاید موضوعات منطقه‌ای و موشکی را هم در برگیرد، استفاده کنند. آیا در گفت‌وگوها چنین مسائلی نیز مطرح می‌شود؟

از نظر جمهوری اسلامی ایران این مذاکرات فقط مربوط به اجرای برجام است و هیچ چیزی فراتر از برجام را مذاکره نمی‌کنیم و در واقع حتی خود برجام هم مذاکره نمی‌شود، بلکه این اجرای برجام است که اکنون مورد مذاکره قرار می‌گیرد و با هیچ موضوع دیگری هم ارتباط ندارد. ضمن اینکه هیچ دلیلی هم وجود ندارد که جمهوری اسلامی ایران بخواهد با آمریکا یا دیگران در خصوص موضوعات دیگر مذاکره کند. تجربه چهار سال گذشته، فشار حداکثری، تحریم‌های گسترده، این‌ها هیچ زمینه‌ای را باقی نمی‌گذارد که بشود با دولت آمریکا و حتی دولت‌های اروپایی در موضوع دیگری وارد گفت‌وگو شویم. توصیه ما به طرف‌های مقابل این است که به جای اینکه به فکر هرگونه مذاکره‌ای در آینده باشد، تلاش کنند که نتیجه مذاکرات فعلی را تقویت کنند و مذاکرات به سرانجام برسد تا برجام تبدیل به تجربه‌ای خوب بدل شود. تا الان ما از مذاکره با غربی‌ها تجربه خوبی نداشته‌ایم.

* این سؤال را با توجه به در پیش بودن موعد انقضای تفاهم ایران و آژانس در خصوص تدابیر نظارتی می‌پرسم. نسبت آن تاریخ با مذاکرات چیست؟ آیا قرار است گفت‌وگوها پیش از این تاریخ به نتیجه برسد یا در صورت لزوم می‌توان این تاریخ را تمدید کرد؟

اولاً باید توجه داشت که آنچه بین ما و آژانس اتفاق افتاده، هیچ بخشی از قانون مجلس شورای اسلامی را معطل نکرده است. قانون مجلس به طور کامل اجرا شده است، یعنی هر آنچه که مجلس به دولت تکلیف کرده است، به طور کامل اجرا شده است و هیچ بندی از قانون مجلس اجرانشده باقی نمانده است. یعنی الان آژانس هیچ دسترسی غیرپادمانی ندارد و به اطلاعات هیچ‌یک از دوربین‌های فرایادمانی نیز دسترسی ندارد. اینکه خود ما در داخل حافظه دوربین‌ها را پاک کنیم یا نه، این امری داخلی است و به داخل کشور مربوط است. قانون مجلس خواهان قطع دسترسی‌های فرایادمانی آژانس شده است و اکنون نیز با توجه به اینکه دوربین‌ها هیچ‌گاه آنلاین نبوده و نیستند و به هیچ‌وجه ارتباطی با خارج نداشته و ندارند و آژانس هم به حافظه آن‌ها دسترسی ندارد، عملاً هیچ دسترسی فراتر از پادمان به آژانس داده نشده است.

بنابراین، قانون مجلس اجرا و دسترسی فرایادمانی آژانس قطع شده است و از این جهت، هیچ مسئله‌ای وجود ندارد. اتفاقی که افتاده، این است که ما در یک تفاهمی با آژانس تصمیم گرفتیم اطلاعاتی که آژانس نیاز دارد را برای سه ماه پیش خود نگه داریم و اگر خواسته‌های جمهوری اسلامی ایران تأمین شد، این اطلاعات را به آژانس بدهیم و اگر تأمین نشد، این اطلاعات را از بین ببریم. ممکن است مقامات عالی و نهادهای تصمیم‌گیر تصمیم بگیرند که این سه ماه را یک مقدار دیگر تمدید کنند، که در آن صورت هم کماکان قانون مجلس اجرا خواهد شد و آژانس هیچ دسترسی فرایادمانی نخواهد داشت، ولی ما یک فرصت بیشتری برای رسیدن به راه حل در اختیار مذاکرات قرار می‌دهیم. ضمن اینکه این امر هنوز قطعی نیست و همانطور که گفته شده، این موضوع در زمان مقتضی تصمیم‌گیری خواهد شد و مذاکره‌کنندگان امیدوارند که تا آن زمان به نتیجه برسند، اما اگر به نتیجه نرسیدیم و مذاکرات پیشرفت معقول و مناسبی داشت، تصمیم‌گیران در تهران این را مدنظر قرار خواهند داد و در مورد آن تصمیم مقتضی را خواهند گرفت و این هیچ تناقضی با قانون مجلس که برای مذاکره‌کنندگان کاملاً محترم است، نخواهد داشت.

* اساساً ایران تا چه زمان حاضر است به این گفت‌وگوها ادامه دهد؟

تا زمانی که احساس کنیم طرف‌های مقابل در رسیدن به توافق و تأمین خواسته‌های ایران جدی هستند. در صورتی که احساس کنیم مذاکرات دارد فرسایشی می‌شود، آن را قطع می‌کنیم. ضمناً در گفت‌وگوها تعجیل هم نمی‌کنیم. تعجیلی که باعث کاهش دقت در مذاکرات شود را نخواهیم کرد، اما تطویل مذاکرات را هم تحمل نخواهیم کرد. به محض آنکه احساس کنیم طرف مقابل ما جدی نیست، دلیلی برای ادامه مذاکرات نخواهیم داشت.

* یک مقام آمریکایی اخیراً عنوان کرده است که در صورت شکست مذاکرات، آمریکا راه‌های جایگزین را در دستور کار قرار می‌دهد تا از پیشرفت برنامه هسته‌ای ایران جلوگیری کند. منظور از راه‌های جایگزین چیست و شما به این اظهارات چه پاسخی می‌دهید؟

باید لفاظی را از واقعیات در مذاکرات جدا کرد. واقعیت این است که آمریکا هیچ راهی جز مذاکره درباره برنامه هسته‌ای ایران ندارد و خود آن‌ها و متحدانشان پیش از این همه راه‌ها را آزموده‌اند. از تهدیدات نظامی گرفته تا خرابکاری سایبری و غیرسایبری، ترور دانشمندان و تحریم تمام اقتصاد ایران. آمریکا آنقدر تحریم وضع کرده است که اکنون خود آن‌ها اذعان دارند که دیگر تحریمی باقی نمانده است که وضع کنند. بنابراین، همه راه‌ها را پیش از این رفته‌اند. بقیه گزینه‌های مشهور آن‌ها هم که مدت‌هاست بی‌خاصیت شده و کسی را در ایران هراسان نمی‌کند.

* هفته گذشته خبری منتشر شد مبنی بر اینکه قرار است گروهی از زندانیان میان ایران و آمریکا آزاد شوند. رسانه‌های آمریکایی این موضوع را به گفت‌وگوها در وین ارتباط داده‌اند. آیا چنین مذاکراتی در جریان است و مسئله زندانیان به موضوع گفت‌وگوها در وین ارتباطی دارد؟ علاوه بر این، آیا در خصوص آزادسازی پول‌های بلوکه‌شده ایران نیز بحثی در جریان است؟

بحث تبادل زندانیان یک بحث کاملاً مستقل است که میان همه کشورها جریان دارد و اساساً مسئله تبادل زندانیان امری پذیرفته شده در روابط بین کشورهاست و ما هم همیشه به واسطه ابعاد انسانی این موضوع، در این خصوص بحث‌هایی با آمریکایی‌ها داشته‌ایم و این هیچ ارتباطی با موضوعات سیاسی ندارد. در چند سال گذشته ما با کشورهای مختلف چندین مورد تبادل زندانی داشته‌ایم، از جمله در دو مورد با خود آمریکا. حتی در دوره ترامپ ما با آمریکا تبادل زندانیان را انجام دادیم.

نکته مهم در این خصوص این است که در این تبادلات، نگاه ما از منظر انسانی و شفقت اسلامی است. این برای ما بسیار حائز اهمیت است که مشکل اتباع ایرانی که به ناحق و ظالمانه و عمدتاً به اتهام دور زدن تحریم‌هایی که اساساً غیرقانونی هستند، با مشکل مواجه شده‌اند، حل شود. وضعیت تک تک این افراد برای ما بسیار حائز اهمیت است و حتی اگر بتوانیم یک نفر از آن‌ها را به آغوش خانواده بازگردانیم، این برای ما بسیار ارزشمند است و دنبال آن هستیم که اگر ممکن باشد این اتفاق بیفتد.

هرچند ما با آمریکا مذاکره‌ای نمی‌کنیم، اما این موضوع را هیچ‌گاه به وضعیت روابط موکول نکرده‌ایم و از این منظر، این مسئله یک استثنا به شمار می‌آید. البته مذاکرات در این خصوص هم به صورت مستقیم صورت نمی‌گیرد و تا الان با واسطه سوئیس بوده و کماکان هم با واسطه انجام می‌گیرد. حتی در دوره ترامپ هم ما تعدادی از اتباع خودمان را که به شکلی ظالمانه و به واسطه بحث تحریم‌ها بازداشت شده بودند، آزاد کردیم.

چنین مذاکراتی همیشه در جریان بوده و الان هم جریان دارد، اما ربطی به مذاکرات وین ندارد و از مسیرهای واسطه غیر از مذاکرات وین در حال انجام است و اگر به سرانجام برسد، در زمان و قالب خودش اطلاع‌رسانی می‌شود.

مسئله آزادسازی پول‌های بلوکه شده ایران نیز بحثی مجزا است که جمهوری اسلامی ایران در هر فرصت و قالبی آن را مورد پیگیری قرار می‌دهد. اساساً آزادسازی این اموال، نه لطف یا مابه‌ازا، بلکه اجرای تعهد آمریکا و دیگر دولت‌هایی است که اقدام به مسدود کردن دارایی‌های ایران کرده‌اند. از این رو، مذاکره‌کنندگان ایرانی از هر فرصتی برای طرح و پیگیری این مطالبه استفاده خواهند کرد تا اموال مردم ایران که به ناحق و به بهانه‌های واهی در کشورهای مختلف مسدود شده است، آزاد شود.

* با وجود اینکه این مسئله بارها رد شده، اما هنوز هم این گمانه از سوی برخی رسانه‌ها مطرح می‌شود که ممکن است طرفین ابتدا به یک توافق موقت دست یابند. آیا چنین امری صحیح است؟

بحث توافق موقت مدت‌هاست که از دستور کار خارج است و ما صرفاً در مورد اجرای یکجای تعهدات مذاکره می‌کنیم و هیچ گام میانی یا توافق موقت، مقدماتی یا گام به گامی وجود نخواهد داشت.